

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św. Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

dni powszednie
7.00, 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00, 9.00, 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

pon.- pt.; 7.30 - 16.30
w kaplicy Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

I piątek; 15.00-17.00
piątki; 16.00-17.00
i przed Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIESTAŁAJĄCEJ
POMOCY**
środa; godz. 17.00

- **DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
pon.- pt.; godz. 15.00

- **DO NIEPOKALANEGO
SERCA NMP**
I sobota m-ca; godz. 6.30

- **DO ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU**
II sobota m-ca; godz. 6.20

- **KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWII**
16 dzień m-ca; godz. 17.00

- **KU CZCI ŚW. o. PIO**
23 dzień m-ca; godz. 17.00

- **GODZINA ŚWIĘTA**
I Czwartek m-ca; godz.
21.00

**MSZA ŚW. Z
MODLTWĄ
O UZDROWIENIE**
ostatni piątek m-ca;
godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel. (0-89) 645 39 60

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
Proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

/C.d. ze str. 1./ W czasie **Przedpościa** obowiązywał złagodzony post. Został on zniesiony przez papieża Innocentego IV. Zwyczaj ten wiąże się z chrześcijaństwem wschodnim. Na zachodzie przyjęty przez klasztory, został następnie włączony do liturgii rzymskiej. Po reformie Pawła VI z 1969 roku okres ten został zniesiony. Pozostał jednak obowiązujący w kalendarzu liturgicznym dla nadzwyczajnej formy rytu rzymskiego z 1962 roku, używanego obecnie głównie przez tradycjonalistów. Niedziela Siedemdziesiątnicy może przypadać w zależności od roku od 18 stycznia do 21 lutego. W nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego w Niedziele te obowiązuje fioletowy (pokutny) kolor ornatów. Czytania i Ewangelie akcentują zgubne dla ludzkości skutki grzechu, oraz zbawienną drogę, którą wskazuje ludziom Chrystus. Niedziela przedpościa nazywa się również w staropolskiej tradycji kolejno niedzielami: Siedemdziesiątnicy - Starozapustną ((9.Niedziela przed Wielkanocą), Sześćdziesiątnicy - Mięsopestną (8. Niedziela przed Wielkanocą), Pięćdziesiątnicy - Zapustną (7. Niedziela przed Wielkanocą). Wiąże się to z zachowywaniem łagodnego postu, odzwyczajając się stopniowo od spożywania pewnego rodzaju pokarmów przed nadejściem Wielkiego Postu.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**

- wtorek godz. 18.00

**4. GRUPA MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**

- piątek godz. 17.00

**5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO
RÓŻAŃCA**

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo – pierwsza środa
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;
Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE
- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

**7. FRAŃCISZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**
-druga sobota m-ca

**W NASZEJ WSPÓLNOCIE
PARAFIALNEJ**

CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Jan Jarząbek – 26 XII
2. Sofia Maria Bendik – 26 XII
3. Nela Gacloch – 26 XII
4. Jaśmina Brzezicka – 14 I

POGRZEBY

1. Zofia Ruczyńska – 23 XII
2. Albin Roguszcak – 30 XII
3. Mieczysław Chabatowski – 13 I
4. Klemens Kanterewicz – 3 II
5. Monika Monczkowska – 7 II

**Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne
spoczywanie.**

Głos Św. Jana Chrzciciela – Pismo parafialne redaguje zespół pod kierownictwem ks. Proboszcza (tel. 507 143 682).

Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS NR 185 luty 2024

ŚW. JANA CHRZCICIELA

**PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA**

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

PRZEDPOŚCIE. Okres liturgiczny poprzedzający bezpośrednio okres Wielkiego Postu i przygotowujący Kościół do niego to przedpoście. Przedpoście w większości kościołów rozpoczyna się od Niedzieli Siedemdziesiątnicy, obejmuje również Niedzielę Sześćdziesiątnicy oraz Niedzielę Pięćdziesiątnicy. Niedziele te przypadają kolejno w siódmym, szóstym i piątym dziesiątku dni przed Niedzielą wielkanocną. Okres 70 dni nawiązuje do okresu 70 lat niewoli babilońskiej. Pierwsze wzmianki o tym okresie pochodzą z VI wieku. Formalnie zatwierdził ten okres i wprowadził do życia całego Kościoła w VI wieku papież Św. Grzegorz Wielki. /C.d.n. na str.4/

Fot. artykulyreligijne.pl

Znaczenie ascezy

Nadchodzący czas Wielkiego Postu niesie ze sobą kolejną okazję do pogłębienia osobistej relacji z Jezusem Chrystusem. Na wielkopostnej drodze, która szczególnie sprzyja umocnieniu tej więzi, wielkie znaczenie ma praktykowanie ascezy. Polega ona na współpracy z Bożą łaską, aby zyskać nową wolność w korzystaniu z ziemskich dóbr i odpowiedni w stosunku do nich dystans. W ten sposób wierzący korzysta z możliwości, aby jego serce było zdolne do odrzucania nieuporządkowanych przywiązań, które ograniczają pełne otwarcie się na obecność Zbawiciela.

Aby praktyka ascetyczna mogła przynieść duchową korzyść, trzeba pamiętać, że nie jest ona dziełem jedynie ludzkiego wysiłku. Przynosi ona bowiem prawdziwe owoce, gdy wzbudzana i prowadzona jest przez łaskę Bożą. Dlatego też podejmując wyrzeczenia i postanowienia wielkopostne należy przez modlitwę i sakramenty otworzyć się na wsparcie Chrystusa. Trzeba również mieć na uwadze, że asceza to przede wszystkim zysk, a nie utrata czegoś. Tylko w spojrzeniu pozytywnym, że zyskuje się nowe piękno w relacji z Panem Bogiem i odpowiednio nową wolność od tego, co może zniewalać, można właściwie przeżywać ascetyczne wyrzeczenia.

Niech zatem zbliżający się Wielki Post będzie szczególnym czasem przyjęcia łaski Chrystusa, który na ascetycznej drodze kształtuje ludzkie serca, prowadząc je do prawdziwego szczęścia i wolności.

ks. Marcin Kania

PAPIESKIE INTENCJE EWANGELIZACYJNE

Módlmy się, aby chorzy w terminalnej fazie swojego życia oraz ich rodziny otrzymywali zawsze niezbędną opiekę i wsparcie, zarówno pod względem medycznym, jak i ludzkim.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek – piątek, 7.30 - 16.30**

LITURGIA SŁOWA

02 II - piątek, Ofiarowanie Pańskie, święto, Dzień Życia Konsekrowanego Mt 3,1-4; Ps 24; (Hbr 2,14-18); Łk 2,22-40

04 II - 5 Niedziela Zwykła Hi 7,1-4;6-7; Ps 147A; 1Kor 9,16-19.22-23

11 II - 6 niedziela Zwykła Kpł 13,1-2.45-46; Ps 12; 1Kor10,31-11,1; Mk 1,40-45

14 II - Środa popielcowa Jł 2,12-18; Ps 51; 2Kor 5,20-6,2; Mt 6,1-6.16-18

18 II - 1 Niedziela Wielkiego Postu Rdz 9,8-15; Ps 25;1P 3,18-22; Mk 1,12-15

22 II - czwartek, Katedry św. Piotra apostoła, święto 1P 5,1-4; Ps 23; Mt 16,13-19

25 II - 2 Niedziela Wielkiego Postu Rdz 22,1-2.9-13.15-18; Ps116B; Rz 8,31b-34;Mk 9,2-10

SŁOWO NA NIEDZIELE

(komentarz: Tadeusz Loska SJ, „Ewangelie z komentarzem duszpasterskim”, Kraków 2009)

11 II - 6 niedziela Zwykła [...] Trąd był w czasach Jezusa groźną i nieuleczalną chorobą. Istniał wyraźny zakaz zbliżania się do trędowatych, tym bardziej nie wolno było ich dotykać. Jezus dotyka jednak trędowatego na znak, że ma władzę nad każdą chorobą. [...]

18 II - 1 Niedziela Wielkiego Postu [...] Jezus rozpoczyna swą działalność. To pierwsze wystąpienie Jezusa Ewangelista charakteryzuje trzema zdaniem, krótkimi, ale pełnymi treści. Czas się wypełnił – zakończył się czas oczekiwania. Rozpoczęło się zbawienie, które zapowiadali prorocy. Jezus występuje jako ów

jedyny, najważniejszy i największy, który został posłany od Boga do ludzi. [On jest Synem Bożym – przyp. red.]. Daje początek królestwu Bożemu na ziemi – jest ono w Nim samym. Konieczna jest zatem wiara, czyli odwrócenie się od zła, zerwanie z grzechem, całkowite zwrócenie się ku Bogu w pełnym zaufaniu.

25 II - 2 Niedziela Wielkiego Postu [...] Już teraz w drodze ku śmierci [Jezus Chrystus w scenie Przemienienia – przyp. red.] pozwolił na krótką chwilę, aby zajaśniała chwała Jego przyszłego zmartwychwstania. [...]. W świetle krzyża i przemienienia, a później zmartwychwstania uczniowie powinni widzieć wszystkie wydarzenia z Jego życia. [...] Lśniący biały szaty są symbolem Boskiej chwały Jezusa (por. Dn 7,9). [...]

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

INNY ŚWIAT I INNY PORZĄDEK WARTOŚCI. C.d. Dla właściwego uchwycenia całej głębi myśli Pawła trzeba zauważyć, że w ujęciu biblijnym „świętość” jest raczej stanem, niż działaniem: ma charakter nade wszystko ontologiczny a potem dopiero moralny. Zwłaszcza w Starym Testamencie jest to „oddzielenie” od tego, co nie podlega wpływowi Bożemu, co jest *profanum*, aby przynależać wyłącznie do Boga. Świętość „ciałem i duchem” oznacza więc sakralność dziewictwa, czy bezżenności, podjętych dla królestwa Bożego. Ale równocześnie to, co ofiarowane

Bogu winno odznaczać się czystością moralną i dlatego zakłada zarazem postępowanie „bez skazy i zmarszczki” „święte i nieskalane” na wzór stojącego przed Chrystusem dziewiczego Kościoła. Autor Listu do Koryntian dotyka spraw małżeństwa i bezżenstwa w sposób głęboko ludzki i realistyczny, licząc się z umysłowością swoich adresatów. Nowy świat, nowy porządek wartości jaki głosi, musi w środowisku jego korynckich adresatów zetknąć się z innym „światem” i innym porządkiem wartości – różnym także od tego, do którego po raz pierwszy trafiały słowa wypowiedziane przez Chrystusa. Jeśli Paweł swoją naukę na temat małżeństwa i bezżenności odnosi również do przemijalności świata i życia ludzkiego w świecie, to z pewnością czyni tak z uwagi na środowisko, które było programowo nastawione na „używanie” świata. Jakże znamienne jest pod tym względem wezwanie do tych, którzy „używają świata”, aby czynili to tak, jakby z niego nie korzystali (1Kor 7,31). Z najbliższego kontekstu wynika, że małżeństwo w tym środowisku również było rozumiane jako sposób „używania świata”- inaczej, niż w całej tradycji izraelskiej. To wszystko tłumaczy cały styl Pawłowej odpowiedzi. Apostoł dobrze sobie zdawał sprawę z tego, że zachęcając do bezżenności musi zarazem pracować na rzecz takiego rozumienia małżeństwa, który byłby zgodny z całym

ewangelicznym porządkiem wartości. Musi to czynić z całym poczuciem realizmu, to znaczy mając przed oczyma środowisko, do którego się zwraca, oraz dominujące w nim poglądy i sposoby wartościowania. Paweł przeto pod adresem ludzi żyjących w środowisku, w którym małżeństwo było uważane za jeden ze sposobów „używania świata”, wypowiada się w słowach bardzo znamienych. Zarówno na temat bezżenności, jak też na temat samego małżeństwa. „Tym zaś, którzy nie wstąpili w związku małżeńskie, oraz tym, którzy owdowieli, mówię: dobrze będzie, jeżeli pozostaną jak i ja. Lecz jeśli nie potrafią zapanować nad sobą, niech wstępują w związku małżeńskie. Lepiej jest bowiem żyć w małżeństwie, niż płonąć”(1Kor 7,8-9). Tą samą prawie myśl wyraził Paweł już wcześniej. „Co do spraw, o których pisaliście, to dobrze jest człowiekowi nie łączyć się z kobietą. Ze względu jednak na niebezpieczeństwo rozpusty ma swoją żonę, a każda swojego męża”. Czy więc autor Listu do Koryntian patrzy na małżeństwo wyłącznie pod kątem *remedium concupiscentiae* jak to przywykło się mówić w tradycyjnym języku teologicznym? Wypowiedzi przed chwilą przytoczone zdawałyby się o tym świadczyć. Tymczasem w bezpośrednim sąsiedztwie powyższych sformułowań, czytamy zdanie, które każe nam na całość nauki świętego Pawła, zawartą w siódmym rozdziale Listu do Koryntian spojrzeć inaczej: „Pragnąłbym, aby wszyscy byli jak i ja -

powtarza autor swój ulubiony argument na rzecz bezżenności - lecz każdy otrzymuje własny dar od Boga, jeden taki, a drugi taki” (1Kor 7,7). A więc również ci, którzy wybierają małżeństwo i żyją w małżeństwie, otrzymują od Boga dar, własny dar - czyli łaskę właściwą dla tego wyboru, dla tego rodzaju życia, dla tego stanu. Ów dar, jaki otrzymują osoby żyjące w małżeństwie, różni się od daru otrzymanego w dziewictwie, osoby wybierającej bezżenność dla królestwa niebieskiego - jest on jednak prawdziwym „darem od Boga”, darem własnym, przeznaczonym dla konkretnych osób, oraz „właściwym”, czyli dostosowanym do ich życiowego powołania. Można przeto powiedzieć, że o ile Apostoł w swej charakterystyce małżeństwa od strony ludzkiej (od strony lokalnej sytuacji panującej w Koryncie), bardzo mocno uwydatnia w motywacji małżeństwa wzgląd na pożyteczność ciała, to równocześnie z niemniejszą siłą przekonania uwydatnia też jego charakter sakramentalny i charyzmatyczny. Tak samo wyraziście, jak widzi sytuację człowieka w związku z pożytecznością ciała, widzi też działanie łaski w każdym człowieku - w tym, który żyje w małżeństwie, nie mniej niż w tym, który wybiera dobrowolną bezżenność, mając na uwadze to, że przemija postać tego świata.

/Św. Jan Paweł II/

MÓWIĄ WIELCY

„Nie wystarczy dawać temu, kto prosi; trzeba dawać temu, kto potrzebuje”

/Bł. Karol de Foucauld/

MODLITWA O POWOŁANIA

Jezu, Dobry Pasterzu, wzbudź we wszystkich wspólnotach parafialnych powołania do kapłaństwa, do diakonatu, do zakonów męskich i żeńskich, do świeckiego życia konsekrowanego i misyjnego, wedle potrzeb całego świata, który Ty miłujesz i pragniesz zbawić. Tobie zawieramy w szczególności naszą wspólnotę, stwórz w nas taki duchowy klimat, jaki panował wśród pierwszych chrześcijan; abyśmy stali się wieczernikiem modlitwy i pełnego miłości przyjęcia Ducha Świętego oraz Jego darów. Wpieraj naszych pasterzy i wszystkie osoby konsekrowane. Kieruj krokami tych, którzy wspomniałomyślnie odpowiedzieli na Twoje wezwanie i przygotowują się do przyjęcia święceń albo do ślubów opartych na radach ewangelicznych. Wejrzyj z miłością na tylu pełnych gotowości młodych ludzi i wezwij ich, by poszli za Tobą. Pomóż im zrozumieć, że tylko w Tobie mogą w pełni realizować samych siebie. Zawierając te wielkie sprawy Twojego Serca możnemu wstawiennictwu Maryi, która jest naszą Matką i wzorem wszystkich powołań, prosimy Cię o podtrzymanie naszej wiary, w przekonaniu, że Ojciec wysłucha nas, gdy modlimy się o to, o co Ty sam kazałeś nam prosić. Amen.

/Św. Jan Paweł II/